

РЕШЕНИЕ

№ 6313

гр. София, 18.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4169** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на ЗД [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор С. П., чрез процесуален представител адв. М. Г., срещу решение от 23.01.2013г., постановено по н.а.х.д.№17141 от 2012 г. от СРС, НК – 122-ри състав.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № Р-10-498 от 21.08.2012 год., издадено от А. Д., заместващ председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), съгласно заповед №254/13.08.2012г., с което на ЗД [фирма] за нарушение на чл. 32, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Закона за комисията за финансов надзор (ЗКФН) е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 4 000 лева.

С жалбата се иска отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно, поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно тълкуване на материалния закон. Твърди се, че неправилно в мотивите на решението въззивната инстанция приема, че ЗД [фирма] е нарушило разпоредбата на чл. 32, ал. 2 от ЗКФН, което не отговаря на обективната истина. Счита, че дружеството изцяло е подпомогнало КФН в осъществяване на надзорните й правомощия и фактът, че не е

ясно, кога са приобщени полицата и маркировката не е от значение за ликвидирането на щетата, още по-малко за извършваната проверка. Излага твърдение, че обстоятелството, че не е ясно кога точно е станало приобщаването им е без значение, още повече предвид обстоятелството, че Кодексът за застраховането (КЗ) допуска застрахователят служебно да изисква и да се снабди с документи, които застрахованият е в невъзможност да набави, следователно възпрепятствяне би имало, в случай че при така попълненото уведомление не бяха представени полицата и протокола за маркиране. С оглед всичко гореизложено счита, че дружеството стриктно е спазило задължението си за оказване на съдействие на КФН за упражняване на дадените ѝ правомощия. Твърди, че в административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процедурните правила, както и счита, че извършеното нарушение се явява маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Моли изцяло да бъде отменено решението на СРС, 122-ри състав по н.а.х.д. № 17141/2012г., както и потвърденото с него наказателно постановление. В съдебното заседание касаторът, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А. поддържа жалбата и поддържа доводите, че решението на СРС противоречи на материалния закон и на процесуалните правила.

Ответникът, чрез упълномощения процесуален представител юрисконсулт Ш. оспорва касационната жалба като неоснователна и прави искане решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства. Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Със съдебно решение от 23.01.2013г., постановено по н.а.х.д. №17141 от 2012г. на СРС, наказателна колегия,122 - ри състав е потвърдено наказателно постановление № Р-10-498/21.08.2012г., издадено от А. Д., заместващ председателя на КФН, съгласно заповед № 254/13.08.2012г., с което на ЗД [фирма] за нарушение на чл. 32, ал. 2, от ЗКФН е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 4 000 лева.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Б. Т. и писмените доказателства от административно - наказателната преписка.

Въз основа на събраните в производството доказателства, районният съд обосновано е приел за установено, че в КФН е постъпила жалба с вх. № 91-02-1132/20.10.2011г., депозирана от Г. Г. Г., в която се съдържа оплакване от размера на определеното от ЗД [фирма] обезщетение по заявената застрахователна претенция № 100152007581/2010г. Във връзка с жалбата, с писмо на КФН изх. № 91-02-1132/18.11.2011г. на зам. председателя на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор” са изискани от ЗД [фирма] в петдневен срок от получаване на писмото да представи: подробни обяснения относно щета № 100152007581/2010г. и начина, по който е определен размера на застрахователното обезщетение; заверено копие от цялата документация по преписката, в това число - какви доказателства и на

кои дати е представило застрахованото лице, съответно негов пълномощник; какви доказателства и документи и кога са изисквани от него; изрично посочване на датата на представяне на последните изискуеми документи по щетата; заверено копие на приложимите към договора Общи условия; заверено копие от документ, който да удостоверява датата, на която ЗД [фирма] се е произнесло по заявената претенция, като е изплатило определеното обезщетение.

С писмо вх. № 91-02-1132/25.11.2011г. на КФН ЗД [фирма] дава отговор, че щета № 100152007581/2010г. е одобрена за изплащане, като застрахователното обезщетение е било определено на основание чл.208, ал.3 от КЗ и общите условия по застраховка "Автокаска" като тотална щета, като от застрахователната сума се приспадали 55% запазени части. В писмото е посочено също, че обезщетението все още не е изплатено на застрахования, тъй като последният не се е явил на каса в ЗД [фирма], за да получи сумата в брой, нито е посочил банкова сметка, по която да бъде преведено обезщетението. С писмото ЗД [фирма] предоставило на комисията заверени документи от щета № 100152007581/2010г., а именно ликвидационен акт за изплащане на застрахователно обезщетение, опис на претенция, застрахователна полица №102182830-91398, уведомление за необходими документи за завеждане на щета и изплащане на застрахователно обезщетение по застраховка „Автокаска“, щета № 100152007581/2010г., уведомление за щета от Г. Г. и други документи. След преглед на предоставените документи с писмо изх. № 91-02-1132/19.12.2011г., зам.председателят на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“ изискал от застрахователното дружество да предостави на комисията следните документи и информация: заверено копие на опис, удостоверяващ датите на представяне на всички документи по претенцията, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, като в случай, че този опис не е пълен, то да се посочи за всеки отделен документ, нефигуриращ в описа, датата на представяне пред дружеството; информация и доказателства по въпроса, дали и кога от потребителя на застрахователна услуга са изисквани и съответно представени допълнителни доказателства по смисъла на чл.105 от КЗ; изрично да бъде посочено кога е предоставено последното доказателство по щетата; заверено копие от документ, който да удостоверява датата, на която застрахователното дружество е изплатило определеното застрахователно обезщетение, в случай, че към датата на получаване на писмото на КФН това е осъществено; заверено копие от приложимите към договора за застраховка Общи условия."

ЗД [фирма] в отговор с писмо, вх. № 91-02-1132/23.12.2011г. отново предоставя на КФН документите, които вече били представени с предишното писмо вх. № 91-02-1132/25.11.2011г. Наред с това в предоставеното от ЗД [фирма] „Уведомление за необходимите документи за завеждане на щета и изплащане на застрахователно обезщетение по застраховка „Автокаска“, щета № 100152007581/2010г.“ е констатирано, че като изискуеми са посочени „застрахователна полица и съответните добавъци в оригинал“, а на двадесет и четвъртия ред - протокол за маркировка. Установено е противоречие, тъй като в документа е отразено, че се чака представянето на застрахователна полица и съответните добавъци в оригинал, както и на протокола за маркировка, а в същото време в графата „приел“ на уведомлението бил положен подпис на служител на застрахователното дружество, че документите са приети. По повод констатираното противоречие с писмо, изх. № 91-02-1132/16.01.2012г. е изискано от ЗД [фирма] да представи в КФН документи и

информация, в тридневен срок от получаване на същото, както следва: информация по въпроса представени ли са в ЗД [фирма] и съответно приложени по преписката по щета № 100152007581/2010г. „застрахователна полица и съответните добавъци в оригинал" и „протокол за маркировка", както и на коя дата е осъществено това; информация и доказателства по въпроса, дали и кога от потребителя на застрахователна услуга са изисквани и съответно представени допълнителни доказателства по смисъла на чл. 105 от КЗ; заверено копие от документ, който да удостоверява датата, на която ЗД [фирма] е изплатило определеното застрахователно обезщетение, в случай, че към датата на получаване на писмото на КФН това е осъществено".

Видно от доказателствата в административната преписка, писмото с изх.№ 91-02-1132/16.01.2012г. е получено от ЗД [фирма] на 18.01.2012г., в отговор на което с писмо, вх. № 91-02-1132/20.01.2012г., ЗД [фирма] отново предоставило на КФН същите документи, които вече били предоставени с предходните две писма. КФН приема, че не представена изискваната с писмо изх. № 91-02-1132/16.01.2012г. информация и документи, като с това си поведение дружеството е възпрепятствало да бъдат упражнени надзорните правомощия от заместник-председателя на КФН, което от своя страна е попречило за извършване на една бърза и качествена проверка във връзка с подадената от Г. жалба. С оглед на всичко гореизложено на 23.02.2012г. срещу ЗД [фирма] бил съставен акт за установяване на административно нарушение № Р-06-166, за нарушение на чл.32, ал.2 вр. с ал.1 от ЗКФН.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, А. Д. заместващ председателя на КФН, съгласно заповед №254/13.08.2012г., издал атакуваното наказателно постановление №Р-10-498 от 21.08.2012 г., с което на ЗД [фирма] е наложено наказание „имуществена санкция" в размер от 4000 хиляди лева, за нарушение на чл.32, ал.2 вр. с ал.1 от ЗКФН.

Настоящият касационен състав възприема установената от въззивната инстанция фактическа обстановка. Обсъдени са поотделно и в своята съвкупност подробно всички представени писмени и гласни доказателства.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението е валидно и допустимо. Касационната инстанция установи, че решението е произнесено от компетентен съд в рамките на правомощията му и е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол. Решението е правилно. При постановяването му съдът не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила и на материалния закон.

Настоящият състав споделя напълно изводите на СРС, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание. Нормата на чл. 32, ал. 2 вр. с ал.1 от ЗКФН предвижда ангажиране на имуществена отговорност на юридическо лице, което възпрепятства КФН, нейните органи или надлежно упълномощени служители от нейната администрация при осъществяване на надзорни правомощия, възложени им с този или с друг закон.

Настоящата касационна инстанция споделя изводите на въззивния съд относно това, че изпълнителното деяние на процесното административно нарушение може да бъде

извършено както чрез действие, така и чрез бездействие - възпрепятстване на КФН или на нейните органи при осъществяването на надзорни правомощия, както и че видно от събраните доказателства пред въззивната инстанция, ЗД [фирма] не е представило в тридневен срок на КФН изисканите с писмо, изх. № 91-02-1132/16.01.2012г. изходящо от зам. председателя на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“ информация и документи, а именно: информация по въпроса представени ли са в ЗД [фирма] и съответно приложени по преписката по щета № 100152007581/2010г. „застрахователна полица и съответните добавъци в оригинал“ и „протокол за маркировка“, както и на коя дата е осъществено това; информация и доказателства по въпроса дали и кога от потребителя на застрахователна услуга са изисквани и съответно представени допълнителни доказателства по смисъла на чл. 105 от КЗ; заверено копие от документ, който да удостоверява датата, на която ЗД [фирма] е изплатило определеното застрахователно обезщетение.

Видно от подробния преглед на цялата кореспонденция между КФН и ЗД [фирма], административния орган няколко пъти е отправял конкретно искане за представяне на документи, в които подробно и изрично са били описани, документите които се изискват. Въпреки, че ЗД [фирма] е отговарял на исканията на КФН, видно от административната преписка документите, които са били изискани, не са били представени, което неизменно е довело до възпрепятстване на надзора, осъществяван от КФН. В тази връзка доводите в жалбата, че не е от значение фактът, кога са приобщени полицата и маркировката са неоснователни, тъй като за осъществяване на надзорна функция, от изключителна важност е изрично изисканите документи да се представят в нормативно определените срокове. В противен случай би било невъзможно административния орган да осъществява възложената му със закон надзорната функция. С бездействието си и непредставянето на изисканата информация и документи ЗД [фирма] е възпрепятствал КФН при осъществяването на надзорните правомощия, като с това си поведение от обективна страна е осъществил състава на административното нарушение по чл. 32, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗКФН.

Няма основания извършеното нарушение да се приеме за маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като в конкретния случай ЗД [фирма], като не е предоставил изисканите документи и информация, е застрашил обществени отношения осигуряващи и гарантиращи своевременното и обективно информиране на контролния орган, което от своя страна е довело до възпрепятстване на същия при упражняване на застрахователен надзор върху дейността на застрахователното дружество.

Правилно СРС е приложил материалния закон и доводите на касатора в тази връзка са неоснователни. Настоящата касационна инстанция не констатира да са налице и съществени процесуални нарушения при постановяване на въззивното решение. По изложените съображения съдът не намира основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд - София град, X. – ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.01.2013 г. на Софийски районен съд, 122-ти състав, по н.а.х.д. № 17141/12г., с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-498/21.08.2012г., издадено от А. Д., заместващ председателя на КФН, с което на

ЗД [фирма] за нарушение на чл.32, ал.2, от ЗКФН е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 4 000 лева.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.